

211 Z nebe jsi přišel

transpozice -5

1. Z ne-be jsi při - šel v bet - lémské kra - je, Je - zu náš mi - lý, kví - tečku z rá - je.

Matička tě ví - ta - la, na svém srdci chovala, v jesličky tě chudé dala, Spasi - te - li náš.

2. Andělé k jeslím pastýře zvali,
na cestu spěšně všichni se dali;
dary tobě skládali, koledy ti zpívali:
Vítej, dítě, nebes Králi, Spasiteli náš.

3. Pospěšme s nimi k jesličkám Krista,
v oběť mu nesme srdce svá čistá;
Jezulátko vítejme, s anděly se klanějme,
s pastýři mu dary dejme, Spasitel je náš.

2. An - dě - lé k je - slím pas - tý - ře zva - li, na ces - tu spěš - ně všich - ni se da - li;

da - ry to - bě sklá - da - li, ko - le - dy ti zpí - va - li: Ví - tej, dí - tě, ne - bes Krá - li, Spa - si - te - li náš.

3. Po - spěš - me s ni - mi k je - slič - kám Kris - ta, v o - běť mu nes - me srd - ce svá čis - tá;

Je - zulát - ko ví - tej - me, s an - dě - ly se klaněj - me, s pas - tý - ři mu da - ry dej - me, Spa - si - tel je náš.